

Wij delen niet alleen onze toekomst, maar ook onze zonnepanelen.

Een mooi zonnig jaar is bijna voorbij. De komende jaren worden nog mooier als we samen al die zonne-uren kunnen benutten voor onze eigen opgewekte elektriciteit! En dat gaat zeker lukken want Energiecoöperatie Blijstroom en de Aktiegroep Oude Westen hebben de handen ineengeslagen voor Zonnedak De Batavier.

Eerste collectieve zonnepanelenveld

De voorbereidingen zijn in volle gang voor de lancering van dit eerste collectieve zonnepanelenveld in het Oude Westen. De leden van de werkgroep hebben het dak uitgebreid bekeken en van het uitzicht genoten. Op dit dak van eigenaar De Verre Bergen aan de Batavierenstraat 15 is het de bedoeling om een collectief gefinancierd zonnepanelenveld te maken. Hoe werkt dat? Iedereen in de buurt kan straks meedoen door een aandeel te kopen in het zonnenveld. Zowel bewoners als ondernemers kunnen mee-investeren. Zij vormen met elkaar een zelfstandige coöperatie en brengen gezamenlijk de benodigde investering bij elkaar. De opgewekte stroom van ieders aandeel wordt dan verrekend met de individuele jaarlijkse elektriciteitsrekening.

2

Van de straat geplukt:
David Bouman

3

Ouderenhuisvesting:
Siela Sewmangal

4-5

Nieuws van de instellingen in de wijk

- Wmo Radar
- Humanitas
- De Leeuwenhoek
- Gezondheidscentrum
- St. Mariastraat

Daan en Deef

www.aktiegroepoudewesten.nl

Blijstroom en de Aktiegroep Oude Westen samen het dak op!

Iedereen kan meedoen

De komende maanden worden de financiële en technische details rondom het zonnedak verder uitgewerkt. Daarbij wordt nadrukkelijk rekening gehouden met huishoudens die de investering in zonnepanelen niet zomaar kunnen dragen. Iedereen rondom het dak dat ligt in postcodegebied 3014 is van harte welkom om te investeren in zonnepanelen. Welke postcodegebieden rondom het dak nog meer mee kunnen doen, zal mede worden bepaald op basis van de belangstelling. De voorinschrijving is reeds geopend

en de eerste enthousiaste paneeldealers hebben zich al ingeschreven. Heb je ook interesse, meld je dan snel aan tijdens het inloopuur Duurzaam dat elke donderdag van 18.00 – 19.30 wordt gehouden bij de Aktiegroep op Gaffelstraat 1.

Op donderdag 13 december is er een speciale Informatieavond over Zonnedak Batavier. Er zijn dan mensen van de Aktiegroep en van Blijstroom aanwezig om al je vragen te beantwoorden. Aanvang 19.30 uur. Graag tot dan!

Energiecoöperatie Blijstroom en Aktiegroep Oude Westen is een samenwerkingsverband tussen Blijstroom en de Aktiegroep. Blijstroom is een Rotterdamse energiecoöperatie opgericht in 2012, met de missie de stad duurzaam en energie-neutraal te maken. Dit doel proberen zij te bereiken door zoveel mogelijk daken in Rotterdam van zonnepanelen te voorzien. De verwachting is dat Zonnedak De Batavier aan de Batavierenstraat 15 ruimte kan bieden aan ongeveer 140 zonnepanelen, die goed zijn voor zo'n 35.000 kWh aan donkergroene energie rechtstreeks uit het Oude Westen. Het dak wordt opgedeeld in 280 zonnepaneel-delen die voor €200,- verkocht worden. Gemiddeld geeft dit een rendement van 4% per jaar. Maar liefst 50% van de paneeldelen (dus 140 paneeldelen) reserveert de postcoderoos voor mensen met een minder goed gevulde beurs. Op de informatiebijeenkomst op 13 december wordt onder andere uitgelegd hoe huishoudens die het krap hebben toch kunnen deelnemen aan de postcoderoos.

Een spannende tijd voor Huiswerkklass Oude Westen

1 januari 2019 stopt de reguliere financiering van de Huiswerkklass Oude Westen. Volgens de gemeente hoort huiswerkbegeleiding niet bij welzijn maar bij onderwijs. Dat is niet gek bedacht, maar de gemeente kan de scholen daar niet toe dwingen. Sommige scholen lossen dit bijvoorbeeld op door samenwerking met commerciële huiswerk bureaus die daarvoor 300 tot 500 euro per leerling per maand vragen. Voor een tweede kind kan er wel eens een korting van af, maar dan nog is dat voor een huishouden met een bescheiden inkomen niet te betalen. Een huiswerkklass zoals die in het Oude Westen is dus niet alleen voor individuele leerlingen van belang, ze is ook een middel tegen ongelijke kansen van kinderen uit verschillende inkomensgroepen. Voor ideologische discussies heeft de Huiswerkklass echter even geen tijd. Na veertig jaar vormden zij voor het eerst een eigen stichting, die gelijk aan het werk moest met het schrijven van subsidievragen bij gemeentepotjes en fondsen. Tot grote opluchting van iedereen zijn de eerste positieve resultaten binnen. Met dit geld kan de Huiswerkklass in ieder geval tot het eind van het schooljaar verder. Maar ze zijn er dus nog niet en de kunst is om een paar financiers voor langere tijd aan zich te binden. Intussen gaan de leerlingen op de benedenverdieping van de Aktiegroep, ofwel het Wijkplein, gewoon door met hun huiswerk en repetities, geholpen door een trouwe groep vakdeskundigen/vrijwilligers en de professionals Ilina en Deniz. Van maandag t/m vrijdag van 16.00 tot 19.00 uur. Interesse? Mail: huiswerkklass@aktiegroepoudewesten.nl, of bel 010-4361700.

De voorbereidingen van Jeugdbieb West zijn in volle gang en we hebben nog wat nodig

De duizend boeken bij ProBiblio zijn besteld. Bibliotheek Rotterdam gaat ons 200 boeken schenken. We vragen donatieboeken bij uitgeverijen, schrijvers en recensenten. Ken je mensen uit die wereld, geef ze een tip. Heb je zelf nog (redelijk recente) kinderboeken in de kast staan die niet meer gelezen worden, breng ze langs bij de Aktiegroep.

BIBLIOTECA
ROTTERDÃO

Biblioteca Infantil Rotterdao, de Portugeestalige kinderbibliotheek, brengt haar 300 boeken en haar maandelijkse zondagactiviteiten voor ouders en kinderen naar Jeugdbieb West.

De klussers staan te popelen om met het inrichtingsplan van Interieurarchitect Ruud aan de slag te gaan. We missen nog een paar boekenkasten. Wie heeft er nog iets in de berging staan? Mail: jeugdbiebwest@gmail.com

Karin, Joske en Annemie zijn eruit: de kleuren, de vormen en de materialen. Jeugdbieb West heeft nu een eigen huisstijl. Zie hiernaast het resultaat.

Wout heeft een catalogus/uitleensysteem ontworpen. De mannen van de ICT-afdeling van Pameijer gaan meehelpen alle

boeken in het systeem in te voeren. Elf kinderen (10 tot 13 jaar) vormen samen de Kinderraad, die meedenkt mee over de inrichting, de organisatie, de boeken, én het openingsfeest. Begeleid door Ans en Maryam.

Paula zoekt alle formele en juridische zaken uit. Marieke gaat de stagiaires begeleiden. Joke zit achter het geld aan.

Jeugdbieb West gaat 6 dagen per week 3 uur open. Na schooltijd en op zaterdagmiddag. Er hebben zich al 14 mensen als gastvrouw/heer aangemeld. We koersen op 20. Ben je 18+ en wil je ook 3 uur meehelpen in de Jeugdbieb? Meld je aan bij Ilina: huiswerkklass@aktiegroepoudewesten.nl. En/of kom naar de vrijwilligersbijeenkomst op **woensdag 19 december** om 11.00 uur in de Jeugdbieb.

★ **SAVE THE DATE** ★

WO. 30 JAN '19

★ **JEUGD** ★

★ **BIEB** ★

★ **WEST** ★

15.00 UUR

- FEESTELIJKE OPENING -

Gaffelstraat 1-3, Rotterdam West

In 2009 kwam hij in het Oude Westen wonen. ‘Ik woon hier fantastisch en ik ga hier voorlopig niet meer weg.’ David Bouman vertelt:

‘Ik ben geboren in Utrecht en groeide op in Zierikzee. We gingen daar wonen omdat mijn vader er een baan vond. Als klein jongetje zei ik al tegen mijn ouders dat ik Zeeland saai vond en dat ik naar de grote stad wilde. We zijn ook eigenlijk geen Zeeuwen, maar randstedelingen. Mijn opa en oma en nog wat familie woonden in Rotterdam. Als kind logeerde ik wel eens bij hen. Van mijn oma leerde ik op jonge leeftijd al dat ik in Rotterdam Noord moest zijn. Ze zei: “David, één ding, je gaat niet op Zuid wonen, dat is de boerenzij en daar heb je niks te zoeken.” Dat zit nog steeds een beetje in me, terwijl als je er nu gaat kijken, dan zie je dat het daar ook best leuk is. Toen ik in 1989 ging studeren, ver trok ik naar Rotterdam. Ik deed de

lerarenopleiding bedrijfseconomie en wiskunde. Daarna ben ik aan het werk gegaan. Ik heb op verschillende scholen en in het bedrijfsleven

“Je leert elkaar kennen, ook al zeg je alleen gedag”

gewerkt. Momenteel werk ik op de Hogeschool Rotterdam. Een leuke baan, ik heb het prima naar mijn zin.’

Bewust voor deze buurt gekozen

David woonde in verschillende buurten in Rotterdam, waaronder een tijdje in de Esch. ‘Ik ging in Prinsenland boodschappen doen en schrok van de eenzijdigheid daar. Ik was gewend om allerlei kleuren tegen te komen. In 2005 kreeg ik van

David Bouman

vrienden een folder over het project aan de Akeleistraat en die zeiden dat is echt wat voor jou. De woningen waren toen van de Nieuwe Unie, wat later Woonstad is geworden. Ze vertelden over de plannen. De woningen zouden worden opgekapt en als casco worden verkocht. Ik schreef me in en hoorde drie jaar niks, maar in 2008 begon het toch allemaal te lopen. De woningen kregen nieuwe fundering, daken en kozijnen, de gevels werden opgekapt en de binnenkant werd helemaal leeggehaald. Ik kocht een huis en dan moet je aan de slag met aannemers en allerlei gedoe. Mijn bure n hadden hetzelfde en zodoende is er veel verbinding ontstaan. We hebben allemaal bewust voor deze buurt gekozen. Het is een hele diverse en kleurrijke buurt. Je hebt alles bij de hand en het heeft toch ook een dorps karakter. Ik denk dat hartje centrum wat afstandelijker is.

Hier is elk straatje een buurtje en je komt altijd mensen tegen. Mensen zeggen elkaar gedag en je leert elkaar kennen, ook al zeg je alleen gedag.

Prima naast elkaar wonen

Wat me wel opvalt is dat de kindjes van de koopwoningen meer op het achterpad en in onze straat spelen en dat op het speelpleintje de kinderen van de huurwoningen spelen. Ze zitten ook niet bij elkaar op school, dus dat samenbrengen heeft nog wel wat tijd nodig denk ik. Ik vind het al positief dat mensen naast elkaar kunnen wonen en dat gaat echt prima. Zelf vind ik het ook leuk. Dat heb ik met mijn opvoeding al meegekregen, mijn vader was maatschappelijk werker dus ik kwam van jongs af aan met iedereen en alles in aanraking. Dat was ook zo toen ik in militaire dienst ging en daarna toen ik les ging geven in Rotterdam. Daar kom je de hele wereld tegen. Ik kan met iedereen omgaan en leef niet langs de mensen.’

Geveltuinen

De Akeleistraat is een betegelde straat, die veertig jaar geleden door een bewonersinitiatief autovrij is gemaakt. In andere straten zagen David en zijn bure n dat er geveltuintjes aan waren gelegd en dat wilden zij ook wel. ‘We kregen hierover contact met de toenmalige deelgemeente. Toen we er pas woonden, hebben sommige bure n een geveltuintje aan laten leggen. Later werden we uitgenodigd om mee te denken over de inrichting van de Zijdewindestraat, hoewel onze straat toen niet werd aangepakt. We leerden mensen kennen en de Aktiegroep zat ook aan tafel. Met hen zijn we plannen gaan maken voor onze eigen straat. We kregen hulp van de gemeente en van Wolbert van Dijk (landschaparchitect en tuinontwerper), hij heeft een bouwtekening voor ons gemaakt. Momenteel is onze straat een grote zandbak,

omdat het riool wordt vervangen. Daarna komt er een molgoot in het midden en we krijgen allemaal een heggetje met een tuintje voor de deur. Dat vraagt om veel onderlinge afstemming, omdat we niet allemaal hetzelfde willen. Wolbert geeft ons advies bij het beplantingsplan, welke planten passen, wat we beter niet kunnen neerzetten. Ons straatplan is ook ingegeven door waterberging; door meer zachte ondergrond kan het regenwater beter weg. Als alles klaar is, tekenen we een convenant waarin staat dat we de tuintjes zelf gaan beheren.

Het is goed om soms samen dingen te doen in de buurt. Momenteel loopt er een project bij de Aktiegroep rond het energiegebeuren. Dat vind ik ook heel interessant. Door dingen samen te doen, wordt het leefbaar in de buurt. Als je alleen maar je huisje in gaat met je gordijntjes dicht, gebeurt dat niet. Je hoeft niet continue bij elkaar op de koffie te zitten, maar af en toe moet je wel wat samen doen.’

De geschiedenis van Het Oude Westen in 1000 voorwerpen (55)

Voordeuren

Op de eerste foto, de Gouvernestraat in 1938, zijn verschillende voordeuren naast elkaar te zien. Het is typerend voor het Oude Westen van die tijd: op de begane grond bedrijfjes, kleine winkeltjes en stallingen, daarboven woningen. De meeste woningen waren kleine één- of twee kamerwoningen. Het wonen boven een werkruimte was bepaald geen pretje aldus Rob Boelhauwers, die al ruim 60 jaar in de Gouvernestraat

woont, ‘de giftige dampen hingen in woon- en slaapkamer. In het Oude Westen stonden geen bomen wel benzinepompen’. In de Gouvernestraat stonden ook panden van drie lagen hoog met twee woningen per laag, allemaal via dezelfde smalle trap bereikbaar; met een lang koord langs katrolletjes kon de voordeur beneden worden geopend. Dit soort woningen, zoals die boven Odeon, zijn tijdens

de stadsvernieuwing in 1977 verbouwd van 74 krappe woningen tot 31 redelijk comfortabele.

De Gouvernestraat was een industriële straat (foto 2, rond 1960); de fabrieken zijn langzaam uit de buurt verdwenen. Na sloop van een deel van de bebouwing links op de foto werd op die plek in 1980 één van de eerste nieuwe woonprojecten gebouwd. Architect Ben Hoek van Studio 8 heeft

gezocht naar nieuwe woonvormen en de smalle straat meer ruimte gegeven (foto 3). Het ronde trappenhuis aan de straat geeft toegang tot een brede galerij op de eerste en tweede verdieping; daar zijn de voordeuren van de maisonnettes. De onderste maisonnettes hadden openslaande tuindeuren aan de straat maar die zijn in de loop van de tijd vervangen door gewone puien. Er was in die tijd veel discussie over

de meest wenselijke vorm van samenwonen: portiek of galerij. Daarbij speelden ook opvattingen over wat fatsoenlijk of netjes was mee; uit het raam hangen of voor de deur zitten werden als ‘volks’ beschouwd. Op het kleine stukje bouwgrond naast de galerijwoningen verrees onlangs een bijzonder woonhuis. De architecten en bewoners van het huis (bureau architectuurMAKEN) hebben

goed naar de oorspronkelijke architectuur in de Gouvernestraat gekeken en de belangrijkste elementen daaruit gebruikt, zoals baksteen als gevelmateriaal, in dit geval gemaakt van sloopmateriaal. De entree heeft de maat van de veel voorkomende brede deuren, naast het dichte houten deel een grote glazen voordeur met zicht op hun werkruimte, zodat je kunt zien dat er geleefd wordt. Bart Isings

Ouderenhuisvesting

Al heel lang thuis in het Oude Westen

Dat het moeilijk is om in het Oude Westen een woning te vinden weet iedereen die wel eens op Woonnet kijkt. Uit onderzoek van de Aktiegroep blijkt dat onder andere ouderen die de trap moeilijk op en af kunnen daardoor in problemen komen. De ouderenwerkgroep “We laten ons nog niet kisten” voert acties, bespreekt de problemen met gemeente en Woonstad en organiseert samen met instellingen informatiebijeenkomsten. Om een idee te krijgen met welke problemen ouderen te maken hebben, voert de buurtkrant gesprekken met ouderen.

Siela Sewmangal woont sinds 1985 in de Gouvernestraat in een galerijwoning met een buitentrapp. Haar woning is gelijkvloers en heeft drie slaapkamers en een woonkamer met open keuken. Achter is er uitzicht op het wijkpark.

HELLEN COLUMN VAN BOVEN

Het park

Laatst liep ik met mijn broer naar metro CS. Hij woont al 25 jaar in Pijnacker en snapt niet dat ik altijd in het Oude Westen ben blijven wonen. Vroeger hadden we daar hevige discussies over, daar zijn we mee gestopt, maar ik kijk toch een beetje door zijn ogen als ik met hem door de wijk loop. Daarom loop ik altijd bewust door het Wijkpark naar het station, want kijk nou: je hebt hier ook groene en rustige plekken hoor. Ons park staat zelfs in de Lonely Planet. De laatste tijd twijfel ik echter over deze route: groepjes drinkers, minder oma's en kinderen, een half afgemaakte herinrichting, de verpieterde boom van Osman, en in het weekend veel troep, de vrijwilligers kunnen wel aan het opruimen blijven. Maar die zondagmiddag liepen we automatisch het park in, dus ik hoopte er maar het beste van. Vanaf oktober mag er in ieder geval geen alcohol meer gebruikt worden, dacht ik nog. Dat wisten de twee mannen die op en achter een bankje lagen met een hele hoop blikjes en flessen om zich heen blijkbaar niet. Hoe zouden ze het ook moeten weten? Van dat verbleekte politiebord met die lange lap tekst in het Nederlands? De man op de bank hoestte heel ongezond, hij leek er soms wel in te blijven. Mijn broer, het blijft een goede jongen, keek het even aan en belde toen 112. Ambulance of politie, hij wist het niet, dus hij kreeg van de telefoniste opdracht om te onderzoeken of de mannen aanspreekbaar waren. ‘No police’ riep de hoestende man en ineens ontstond er – in een Oost-Europese taal – onrust op alle banken. Mijn broer bleef kalm, maar ‘Ik weet niet of ik dat nog een keer doe’, fluisterde hij mij toe. Zoals gevraagd bleven we tot de wagens arriveerden. Mijn broer vertrok daarna naar zijn nette Pijnacker. Ik liep met een omweg naar huis en had vreselijk de pest in. Loopt er dan nooit een stadswacht of een politieagent door het park!? Wij hebben niet om vrij alcohol drinken in de zomer in het park gevraagd. Integendeel. Moeten we dan wel de problemen ervan oplossen! Nou jou oplossen: de volgende dag kwam ik de mannen – onopvallend bedelend – op de Coelsingel tegen. Wel nuchter zo te zien. En hoesten deed de bankligger ook niet meer.

Siela is opgegroeid in Suriname op de plantage bij haar opa, oma en tante. “Mijn ouders waren naar Paramaribo verhuisd met mijn twee zussen. Ik was leergierig en het hoofd van de school zei : “Ze kan wat worden”. Maar mijn grootouders hadden al een man voor me uitgekozen. Mijn man en ik zijn later ook naar Paramaribo gegaan. Ik heb daar diverse banen gehad. In een schoenenwinkel voor 8 gulden per week. Ik ging lopend naar mijn werk, om geld uit te sparen voor melk voor mijn eerste kind. Later ging ik de administratie doen en als telefoniste werken. En bij een slagerij: eerst bestellingen opnemen, later aan de kassa voor 15 gulden per week.

Van Paramaribo naar Apeldoorn
In 1972 zijn mijn man en ik naar Nederland geëmigreerd, we wilden een betere toekomst voor onze twee kinderen. Mijn zussen, die wel doorgeleerd hadden, waren verpleegster en woonden in Apeldoorn. Ze hebben een zomerhuisje geregeld en na vier maanden kregen we een flat. We hadden meteen werk, mijn man ging als buschauffeur werken en ik ging de textiel in als naaister. Toen konden we onze twee jongens van vier en zes naar Nederland halen. Mijn derde zoon is in Nederland

geboren. Mijn laatste werk was bij de Zwitsalfabriek. Daar ben ik ziek geworden van het zware werk, van het dozen tillen naar de pallet toe, met een ijzeren haak, dat was te zwaar voor mijn rug, schouders en nek. Ik werd de WAO (wet arbeidsongeschiktheid) in gestuurd.

Vrijwilligerswerk in het Oude Westen
Toen ik voor een andere ziekte naar het Erasmusziekenhuis verwezen werd, heeft een maatschappelijk werkster een woning geregeld hier in Rotterdam. Ik was inmiddels gescheiden en ben via de Josephstraat samen met mijn kinderen in de Gouvernestraat komen wonen. Later werden de regels voor de WAO aangescherpt. Met hulp van advocaat Weski kon ik nog drie jaar in de WAO blijven, daarna werd het Bijstand. In Rotterdam kon ik geen betaald werk meer doen, ik heb wel allerlei

cursussen gevolgd en vrijwilligerswerk gedaan. Eerst bij de ruilwinkel, ik ging me toen beter voelen. Vervolgens ben ik bij de Aktiegroep gekomen en heb ik de cursus Balie-medewerker gevolgd. Daarna volgden de werkgroep Drugs in Kleur, Buurtouders, Ouders in actie en het Huurderssprekuur “Samen door een deur”. Al met al doe ik al 20 jaar vrijwilligerswerk. Het heeft me veel gebracht, ik heb veel geleerd en veel mensen leren kennen. Mijn kennissenkring is groot, doordat ik samen met Mehmet als Buurtouder door de wijk liep en met de jongeren sprak.

Scootmobiel en buitentrapp
Ik woon hier naar mijn zin, alles is dichtbij: de Kruiskade met zijn winkels, de huisarts, het centrum. Ik heb huishoudelijke hulp en verzorging, fysiotherapie, en er komt regelmatig iemand gesprekken met me houden. Mijn woning heeft wel

een aantal belemmeringen. Mijn scootmobiel kan niet bij de woning opgeladen worden, want in de berging waar mijn scootmobiel staat, is de stroom gezamenlijk met de burens. Woonstad gaat geen kabel en een aparte meter aanleggen. Op dit moment laad ik mijn scootmobiel bij de Aktiegroep. Ik heb aan mijn burens gevraagd of ik hen geld kan geven voor het opladen, die hebben geen bezwaar. Via Woonstad is er onlangs iemand langs geweest om te kijken wat er nodig is om mij langer zelfstandig in de woning te laten wonen, maar ik heb al een verhoogde toiletpot, in de badkamer is een douchestoel en ik heb binnen en buiten handgrepen om makkelijker mijn woning in te komen. Ik zou wel een extra leuning willen buiten in het openbare trappenhuis. Ik ga stap voor stap de trap af en als mijn benen moeilijk doen, word ik begeleid. Als het glad is en geregend heeft, mag ik niet alleen naar beneden. Dan helpen mijn buurvrouw of mijn kleinzoon me.

Siela Sewmangal (72 jaar)

Zelfstandigheid en burens
Ik heb diabetes, artrose, reuma, hartinfarct, astma, 2x een herseninfarct, wat heb ik niet, een versleten rugwervel. Ik wacht op goedkeuring van de gemeente voor extra hulp, koken gaat niet meer. Op de Dagopvang, waar ik als het gaat twee maal per week naar toe ga, eet ik warm en voor de rest eet ik brood en veel fruit. Mijn zoons brengen vaak eten voor me mee. Zo lang ik de trap op kan, wil ik echter niet verhuizen. Ik heb hier ruimte om logees, mijn zussen, mijn (klein) kinderen te ontvangen, en te laten slapen toen ik zwaar ziek was. In een verpleeghuis kan ik niet doen wat ik wil, dan ben ik ook nog mijn zelfstandigheid kwijt. Nu kan ik naar bed gaan als ik wil en opstaan als ik zin heb, weg gaan als ik wil. Ik wil niet verplaatst worden, dan ben ik ook mijn burens kwijt van de overkant.

Een huurwoning: geen voorziening maar een thuis

Er is de afgelopen jaren een nieuwe bewonerscategorie uitgevonden: “mensen die zich niet zelfstandig op de woningmarkt kunnen redden”. Nee, dat zijn niet de mensen die in een huis van een hypotheekbank wonen en aan wie de overheid maandelijks 150 tot 350 euro geeft om hun rente te betalen. Met dit negatieve label worden bewoners van de sociale huursector aangeduid, van wie de helft een huurtoeslag ontvangt, die gemiddeld 100 euro bedraagt.

De nieuwe aanduiding van deze huurders komt voort uit de veranderde politieke opvatting over de sociale huursector. Sociale huurwoningen waren in Nederland nooit alleen bedoeld voor de allerarmsten, ook de geschoolde arbeiders en de middenstand moesten daar een betaalbaar huis kunnen vinden. Zo heeft het zo’n tachtig jaar gefunctioneerd, totdat de liberalisering toesloeg en de inkomens/toelatingsgrenzen naar beneden werden bijgesteld. Dat moest van ‘Europa’ was het verhaal, maar Nederland nam zelf het initiatief en in andere Europese landen worden ruimere inkomensgrenzen aangehouden. Die krappe inkomensgrenzen beginnen te werken: in 1990 behoorde 12% van de huurders van sociale huurwoningen tot de 20% laagste inkomenscategorie, tegenwoordig is dat 45%. Intussen stegen de huren behoorlijk. Door de ‘verhuurdersheffing’: een belasting van 1000 euro per woning per jaar, exclusief voor sociale huurwoningen, goed voor 10% huurstijging. En door de ‘puntentelling’ waarmee de huurprijs wordt bepaald en waardoor huurwoningen in populaire gebieden (zoals het Oude Westen) alsmaar duurder worden.

Wijken met een stigma
De huidige woningnood in (middel)grote steden

zet alles op scherp. Mensen in sociale huurwoningen blijven zitten waar ze zitten om huurverhogingen en verhuizing naar verre oorden te ontlopen. Jonge mensen en middengroepen vinden geen geschikt en betaalbaar koop- of huurhuis. Binnen de woningcorporatiewereld bestaan twee behoorlijk verschillende opvattingen over hoe dit moet worden opgelost. De ene hebben we in de vorige Buurtkrant besproken en heet “passend wonen”: strengere handhaving van inkomensgrenzen, zodat in de goedkoopste sociale huurwoningen echt alleen maar mensen met de allerlaagste inkomens wonen, inclusief de mensen die voorheen begeleid woonden. De prijzen van de duurdere woningen kunnen dan tot aan of boven de liberalisatiegrens worden opgetrokken en aan mensen met een middeninkomen worden verhuurd. Aanscherping van het huidige beleid dus. De andere visie wordt verwoord in het stuk “Pleidooi: een huurwoning geen voorziening maar een thuis”, ondertekend door veertien woningcorporaties. Passend wonen is in hun ogen “puzzelwerk”, dat in “hogedrukgebieden” misschien even lucht geeft, maar op termijn onwenselijke woon- en (samen)leefsituaties creëert: concentraties van mensen met lage inkomens die niks te kiezen hebben in de kleinste en slechtste woningen in impopulaire gebieden. Wijken met een stigma. Wie je bent is waar je woont.

Midden-dure woningen te duur voor middengroepen
Het idee dat de sociale huursector een “vangnet” is voor “kwetsbare mensen” degradeert huurders van sociale woningen tot “tijdelijke verblijfsgerechtigden”. Daar moeten we volgens deze woningcorporaties van af, we

moeten terug naar de sociale woningbouw als volwaardig deel van de woningmarkt voor een breed publiek met een bescheiden inkomen. Waar mensen zelf kunnen kiezen hoe ze willen wonen. Om daar te komen, moeten woningcorporaties weer sociale ondernemingen worden, die hun huurprijs niet bepalen op basis van theoretische marktopbrengsten van hun huizen, met de maximale huurtoeslag als exploitatiesubsidie, maar op basis van de feitelijke kosten voor instandhouding en vervanging. Dan kunnen de huren flink omlaag, zeker als die selectief opgelegde verhuurdersheffing wordt afgeschaft, terwijl een variatie in prijs en kwaliteit kan blijven bestaan. Ook voor een deel van de “middengroepen” (= 60% van alle huishoudens) zou dit een oplossing zijn. Uit recent onderzoek van het Planbureau voor de Leefomgeving blijkt dat 28% daarvan de zogenaamde midden-dure woningen van 700 tot 900 euro niet kan betalen. Zowel jonge mensen met een laag of onzeker middeninkomen, als mensen met een iets hoger inkomen met oudere (duurder) kinderen vallen door de huidige opdeling van de huurwoningmarkt buiten de boot. Voor de laatste groep zijn de midden-dure stadsappartementen bovendien te klein. Door losse arbeidscontracten, gestegen huizenprijzen en strengere hypotheekisen zit kopen er voor hen ook niet in.

Met een bredere opvatting van de sociale huursector en een realistischere kijk op wat mensen met een middeninkomen kunnen betalen, is het ook minder logisch om sociale huurwoningen die bouwtechnisch nog tientallen jaren mee kunnen af te breken om ruimte te maken voor de middengroepen. Zoals nu bijvoorbeeld in de Afrikaanderwijk dreigt te gebeuren. Sociaal, toekomstgericht, inclusief en duurzaam gaan met deze inzichten prima samen.

Winterprogramma 2018 voor senioren en mantelzorgers in Rotterdam Centrum

De organisaties in het centrum hebben ook dit jaar een mooi programma in december samengesteld voor ouderen en mantelzorgers. Daar waar geen kosten zijn vermeld is deelname gratis. Soms moet u zich wel vooraf opgeven om deel te kunnen nemen.

Zondag 9 december. De Culturele Wandeling van Spirit 55+ gaat naar de Winterfair (beurs en optredens in kerstsfeer) in Ahoy. Kosten € 7,-. We verzamelen ons om 13.00 uur bij Braserie Schielandhuis (pad naast C&A). Aanmelden vóór 5 december bij Joop Roijers 06-20914032.

Senioren, mantelzorgers en kids kunnen op **maandag 10 december** (kerst)koekjes bakken en versieren. Van 15.00 – 17.00 uur in Huis van de Wijk De Kip, Kipstraat 37. Aanmelden tot 6 december bij Merel 06-54967291.

Op **maandag 10 december** kunt u naar de film 'Home Alone 1' in Atrium. Van 14.00 – 16.30 uur. Kosten € 3,-.

Dinsdag 11 december met de Passieclub per trein naar Delft voor een wandeling, eventueel een museumbezoek, een drankje en lichtjesavond op de markt. Met OV/ museum-jaarkaart of R'dampas gratis. Er komt nog een flyer. Informatie en aanmelden bij Erna Kwak tel. 06-10499952 of tijdens kantooruren op 06-57800189.

DJ Gerard met Gouwe Ouwe Radio op **woensdag 12 december** in Atrium van 14.30 – 16.00 uur. Kosten € 3,-.

Op **woensdag 12 december** Bakkie en Beppen, gratis inloop voor een drankje, wat lekkers en een praatje van 14.00 – 16.00 uur in Atrium.

Senioren, mantelzorgers en kids kunnen op **woensdag 12 december** nogmaals (kerst)koekjes bakken en versieren in Huis van de wijk De Gaffel, Gaffelstraat 63. Van 12.30 – 15.30 uur. Aanmelden tot 6 december bij Merel 06-54967291.

Zaterdag 15 december treedt in Atrium Zangkoor "Bram en Saar" op met Nederlands en Engels repertoire. Van 14.30 – 16.00 uur. Kosten € 3,00.

Ga mee met de Wintertoer op **maandagavond 17 december**. Een uitstapje 's avonds met de bus naar een leuke locatie voor een drankje en hapje. Opstappen om 18.00 uur bij Leeuwenhoek en Atrium, daarna op de Kipstraat. Kosten € 7,50. Vooraf aanmelden en betalen(!!) bij Cindy 06-53507350 of Elske 06-31900566.

Ga op **dinsdag 18 december** met de Passieclub mee naar Den Haag. Voor reizen met het OV NS-kaart en voor eventueel museumbezoek R'dampas meenemen. We bezoeken de kerstmarkt. Consumpties zijn voor eigen rekening. Flyer volgt nog. Informatie en aanmelden bij Erna Kwak 06-57800189.

Dinsdag 18 december een "warme winterse middag" met winteractiviteit en diner in Huis van de Wijk De Gaffel, van 14.30 tot 19.30 uur. Kosten € 5,-. Informatie Cindy 06-53507350. Meer zin in Een goed gesprek: thema "licht" in donkere tijden? **Dinsdagmiddag 18 december** in de Bibliotheek Hoogstraat 110, van 13.30 – 16.00 uur. Verzamelen in de benedenhal. Informatie Irene van Binsbergen 06-82143044 of Martine Romer 06-30749894.

Kerstdiner De Pollepel op **dinsdag 18 december** in Huis van de Wijk De Kip. Van 17.00 – 19.00 uur. Kosten € 5,-. Vooraf aanmelden tot 17 december bij de balie van Kipstraat 37.

Of kom naar het Kerstdiner in Atrium op **dinsdag 18 december**. Een 3-gangen-maaltijd en 2 consumpties voor € 10,-. Aanmelden tot 14 december 11.00 uur bij de receptie of bellen 010-2065700.

Woensdagmorgen 19 december Bloemschikken voor de kerst in Atrium. 10.30 – 11.30 uur. Kosten € 5,-. Aanmelden tot 14 december 11 uur bij de receptie of 010-2065700.

Of kom samen met jongeren Kerststukjes maken op **woensdagmiddag 19 december** in Huis van de Wijk De Kip, om 14.00 uur. Aanmelden bij Mieke 06-11384140.

Een sfeervol Kerstconcertje op piano en viool in Atrium. **Woensdag 19 december** van 14.30 – 16.00 uur. Kosten € 3,-.

Donderdag 20 december Bakkie, Beppen en Bios met kerstfilm. Na afloop een drankje en iets lekkers. In Pathé Schouwburgplein. Verzamelen om 13.15 uur in de hal. Aanmelden bij Cindy 06-53507350 of Margriet van

Gestel 06-21887984.

Kerstviering in de Pauluskerk, Mauritsweg 20 op **vrijdag 21 december**. 14.30 tot 15.30 uur

Maandag 24 december kerstkoekjes bakken in Atrium van 14.30 – 16.00 uur. Kosten € 3,-

2e kerstdag woensdag 26 december Midwinterkerst met pianospel van Klaas Bakker en kerst/winterse beelden in Atrium. Van 14.30 – 16.30 uur.

Nieuwjaarsreceptie met pianist Loek Nijman op **dinsdag 8 januari** in Atrium. 14.30 – 16.00 uur

Spirit 55+ houdt ook een Nieuwjaarsreceptie met dj Gerard in Atrium. Op **vrijdag 11 januari** van 14.30 – 16.00 uur.

Wij wensen u een mooie en plezierige decembermaand

Daan Blij en Deef Kuiper

Dit zijn ze dan: Deef en Daan, sinds kort begonnen in het Centrum en veel te zien in het Oude Westen, Deef (rechts op de foto) en Daan (links).

Deef Kuiper: 'Ik ben 45 jaar en werkzaam bij TOS sinds 1 november. Ik woon in Ridderkerk. Na 23 jaar werk in een zwembad was het tijd voor een nieuwe uitdaging: meer werken met jongeren. In mijn vorige baan heb ik ook veel te maken gehad met de jeugd. Dat beviel me zo goed dat het heeft geleid tot mijn overstap naar TOS. Ik heb een rijk sociaal leven en ben

erg sociaal. Deze eigenschap kan ik goed gebruiken in het werk bij TOS. Daarnaast ben ik van mening dat het werken met jongeren je jong en bij de tijd houdt, een leuke bijkomstigheid! Het is enorm leuk om in het Oude Westen activiteiten te organiseren. De werkomgeving is super, de mensen zijn hartelijk en open en ik ben erg blij met mijn partner-in-crime Daan. Wij werken goed samen omdat we hetzelfde doel voor ogen hebben vanuit verschillende invalshoeken. We gaan een mooie tijd tegemoet: ik heb er zin in!

Daan: 'Mijn naam is Daan Blij, ik ben 25, woon in Overschie en sinds 1 november ben ik Buurtsportcoach van het Oude Westen. Daarvoor deed ik jongerenwerk in Schiedam. Daar kwam ik erachter dat sport mij het beste lag. Ik was heel enthousiast toen deze mogelijkheid in het Oude Westen zich aandiende. Wat het werk zo leuk maakt is de combinatie van sporten, samenwerken en helpen van kinderen, jongeren en ouderen. Verder vind ik het heel leuk om stagiaires te begeleiden. Ik maak gemakkelijk contact met de bewoners. De buurt spreekt me aan door de verschillende culturen en de drukte vanuit de stad. Ik ben een echt stadsmens. Ik voetbal graag. Ik heb van 2012 tot 2015 in het betaald voetbal gespeeld bij Excelsior Rotterdam, daarna heb ik de overstap gemaakt naar Excelsior Maassluis. Ik laat graag mijn ideeën los op de wijk!

Daan en Deef hebben samen hun kantoor in de nieuwe Gaffel, zoek ze gerust op!

Wat zonder Atilla?

Atilla werkt al twintig jaar in het Oude Westen. Zelf heb ik hem in 2013 leren kennen, toen Wmo Radar in het Oude Westen kwam werken. Atilla is mijn vrolijke collega die altijd van alles verzint om kinderen naar buiten te krijgen. Hij is er zeer van overtuigd dat buiten spelen de buurt leefbaar en veilig houdt. Hij heeft hoge verwachtingen van kinderen: kinderen willen leren, willen spelen, willen zich ontwikkelen. Wij zijn het aan onszelf verplicht ze daarin te stimuleren. Toen wij met Wmo Radar startten, organiseerde ik samen met Atilla de Lichtjestoer. Met wijkbussen en jongeren haalden we bewoners op en reden ze rond om naar de kerstlichtjes te kijken. Een bewoner hield er een leuk verhaal bij. Atilla organiseerde jongeren die een diploma "rolstoel duwen" konden verdienen. Dat is voor mij typisch Atilla: oud en jong bij elkaar brengen. De Lichtjestoer bestaat nog steeds en is een jaarlijks evenement met minimaal 1 bus met 48

zitplaatsen. Dingen die Atilla organiseert hebben de neiging tot voortbestaan: een troostrijke gedachte.

Het moment is nu hier: Atilla draagt zijn TOS-praktijk over naar Deef. Is hij helemaal weg uit het Oude Westen? Natuurlijk blijf je hem zien, want hij woont in de wijk. En een keer per maand hebben wij nog overleg met Atilla, want hij blijft bij TOS werken, in een andere functie, en als het nodig is helpt hij ons. Gelukkig maar....
Jolanda Moerkerke.

Tijdens de eindejaarsvakantie is Wmo Radar Centrum gesloten op de volgende data:

Huis van de Wijk De Kip/Kipstraat:

24 december gesloten vanaf 13 uur
Kerstdagen 25 en 26 december
28 december gesloten vanaf 13 uur
31 december gesloten vanaf 13 uur
Nieuwjaarsdag 1 januari

Huis van de Wijk De Nieuwe Gaffel/Gaffelstraat:

Van 24 december tot en met 6 januari is het vakantie.

Het Papierencafé van Wmo Radar is van 24 december tot en met 7 januari gesloten. Vanaf 8 januari bent u weer welkom bij De Kip op de Kipstraat en vanaf 11 januari weer in De Nieuwe Gaffel.

Medewerkers en vrijwilligers van Wmo Radar wensen iedereen fijne dagen!

Gezocht:

Maandmaatjes

Het leven wordt steeds ingewikkelder. Digitalisering, ingewikkelde brieven van de overheid, uitzoeken waar je recht op hebt als het aankomt op kwijtscheldingen of tegemoetkomingen. Deze zaken kunnen mensen onzeker maken, wat kan leiden tot financiële problemen; en zorgen doen de gezondheid geen goed.

Een maatje ter ondersteuning kan veel problemen voorkomen. Als Maandmaatje ben jij degene die samen met een collega op huisbezoek gaat in

de wijk. Tijdens dit maandelijks bezoek neem je samen met de bewoner die wat hulp nodig heeft de administratie door en maak je die overzichtelijk.

Heb je interesse in deze vrijwilligersfunctie?

Stuur je cv en motivatie vóór 4 januari 2019 naar aanmelden.maandmaatjes@wmo radar.nl. Of neem contact op met Marsha Stok op 06-21409810 of Iris van Dam op 06-15811658 voor meer informatie.

Wij zullen je binnen twee weken uitnodigen voor de geplande introductiemiddag, waarna selectie volgt.

Geveltuinen in de Akeleistraat

De Akeleistraat gaat flink op de schop, omdat de riolering vervangen wordt. Een uitgelezen kans om de straat meteen op te knappen en te vergroenen. Ten minste dat dacht Wolbert van Dijk, de landschapsarchitect achter de Geveltuinen XXL in het Oude Westen. De plannen van de bewoners lagen er al, binnenkort gaan zij aan de slag.

Een schone kans

Toen de gemeente meldde dat de Akeleistraat flink op de schop gaat, zag Wolbert van Dijk meteen de kans schoon om Geveltuinen XXL in het somber ogende straatje aan te leggen. Van Dijk: ‘De plannen voor de aanleg van de geveltuinen kwamen van de bewoners van de straat. Tijdens een informatiebijeenkomst in mei vorig jaar in de Buurtwinkel, tegenwoordig het ‘Wijkplein’, opperden enkele bewoners om de straat op te knappen en daarbij rekening te houden met de wateroverlast die zich na hevige regenbuien voordoet. De tuinen boden een mooie oplossing: de straat wordt opgeknapt met planten en de wateroverlast wordt gelijk aangepakt. De plannen voor de geveltuinen bestaan dus eigenlijk al anderhalf jaar’.

Opfleuren met herfsttinten

Voor de aanleg van de geveltuinen heeft Wolbert een impressie gemaakt van de zijstraat van de Zijdewindestraat, of zo u het wilt, van de Henegouwerlaan. Van Dijk: ‘In samenspraak met de bewoners heb ik in het ontwerp gekozen voor roodbruine klinkers, omdat die beter passen bij het oude karakter van de straat. Verder kunnen de bewoners in het ontwerp nog kiezen uit verschillende beplanting, zoals kleine bomen, bodembedekkers en struiken. De bedoeling is de Akeleistraat op te fleuren en dat er vooral herfsttinten in komen. Uiteindelijk zal een kwart van de straat uit geveltuinen bestaan die de individuele bewoners zullen beheren. De tuinen bieden het hemelwater de mogelijkheid, makkelijker in de grond te zakken en zo de wateroverlast te beperken’. Naast de individuele

tuinen heeft de landschapsarchitect ook rekening gehouden met gemeenschappelijke gedeelten in de straat: ‘Aan beide uiteinden van de straat, aan de Henegouwerlaan en de Zijdewindestraat, leggen wij gemeenschappelijke tuinen aan die de bewoners samen zullen beheren. Bovendien krijgt de straat een haag die de bewoners gemeenschappelijk zullen onderhouden’.

Aanleg begin 2019

De aanleg van de geveltuinen wordt bekostigd door een bewonersinitiatief ingediend bij de Gebiedscommissie, Stadsbeheer en

Water Sensitive Rotterdam (WSR). De laatstgenoemde partij, het WSR of liefkozend ‘de waterclub’, is een door de gemeente opgezet platform dat tot doel heeft Rotterdam klimaatbestendiger te maken. Eind dit jaar zullen de werkzaamheden aan het riool opgeleverd worden, zodat begin 2019 de start van de aanleg van de tuinen kan plaatsnemen.

Heeft u nog een straat in de wijk op het oog die een beetje rozengeur en maneschijn kan gebruiken, neem dan contact op met Petra van de Berg van de Aktiegroep via: petra@aktiegroepoudewesten.nl.

Een groene droom op het binnenterrein

In de jaren negentig van de vorige eeuw scoorde Marco Borsato een enorme hit met het nummer ‘Dromen zijn bedrog’. Maar als je je schouders onder een droom durft te zetten, kan die best werkelijkheid worden. Zo hebben een aantal partijen in de wijk samen met de Aktiegroep een droom om het binnenterrein (inclusief de daken), omsloten door de Anna Paulownastraat, Diergaardesingel en de Batavierenstraat, om te vormen tot een groene oase. Waar het hemelwater op speciale wijze wordt opgevangen in bassins en vervolgens hergebruikt. Jasper van Lammeren van LG Architecten maakte een schets van deze nog te bewerkstelligen droom; en licht hem toe voor de Buurtkrant.

Van één groen dak naar groen binnenterrein

‘Tijdens de Open Daken Dagen 2018 kwam ik Petra van de Aktiegroep tegen. Samen met een aantal bewoners hadden zij het idee om van het dak achter Toko 51 aan de West-Kruiskade een groen dak te maken. Bewoners grenzend aan dat dak kijken namelijk uit op een bitumen vlakke dat ‘s zomers nogal veel hitte afstraalt. Een groen dak

biedt dan uitkomst. LG Architecten houdt zich al zo’n tien jaar bezig met groene daken en ik ontkom er niet aan om meer mogelijkheden te zien voor groene daken. Toen ik het dak achter Toko 51 zag, viel mij meteen het binnenterrein op, omringd door platte daken. Dat hele gebied wilde ik graag meenemen in het vergroeningsplan. Uiteindelijk heb ik een impressie van het binnenterrein gemaakt waar groene daken worden gecombineerd met waterreservoirs. Afhankelijk van de stevigheid van de constructie, combineer ik sedum al dan niet met bomen of een constructie waar klimop op kan groeien, om een soort boomeffect te creëren. Via een

trappetje zou de dakgebruiker van een omliggend pand naar boven kunnen, om bijvoorbeeld gebruik te maken van een eventueel terras of een penthouse. Want het heeft toch iets magisch als je gebruik kunt maken van een groen dak.

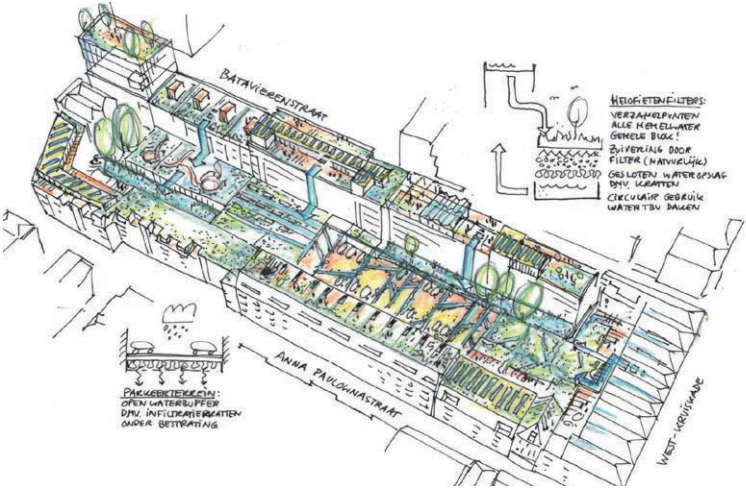
Opslag en hergebruik van regenwater

Als we de daken aan het binnenterrein loskoppelen van de regenbuis stroomt er zo’n 800.000 liter neerslag niet meer door het riool. Dat water kan worden opgevangen in verschillende bassins. Omdat het waterschap hiervan profiteert, zouden zij zeker een bijdrage willen leveren bij het loskoppelen van

de regenbuis. Alvorens het water opgeslagen wordt, stroomt het eerst door een helofytenfilter die het regenwater grondig zuivert, vervolgens wordt het in kratten opgeslagen. In droge periodes zou dat water met behulp van pompjes weer naar de daken gebracht kunnen worden om planten te irrigeren.

Uitbreiden als een olievlek

Belangrijk voor de exploitant van de parkeerplaats is dat de bedrijven in de kantoorpanden rondom de binnenplaats, gebruik kunnen blijven maken van de parkeergelegenheid. Ik heb dit proberen op te lossen door de parkeerplaats van een overkapping te voorzien. Goten in de overkapping voeren het hemelwater af naar een reservoir op het terrein. Vooralsnog gaat het om een droom die wij proberen te verwezenlijken door eerst een tuin en waterreservoir te realiseren achter De Batavier en daar een aantal regenpijpen op aan te sluiten. Als omliggende partijen, zoals de verhuurder van het kantoorpand, VvE’s en de woningcorporaties het nut ervan inzien, kan het project zich als een olievlek gaan uitbreiden. Daarnaast kunnen we putten uit verschillende subsidiepotjes om het financieel haalbaar te maken. We werken al samen met WSR en de Aktiegroep en hopen dat het project zich gestaag zal uitbreiden.”

Adrianaplein

14 November was het zo ver. Het Adrianaplein, waar de bewoners zo voor gestreden hebben, werd afgemaakt door de geveltuinen rond het plein te beplanten.

Frituurvet als brandstof

December staat weer voor de deur en dat betekent dat we traditiegetrouw heel wat gerechten bakken en/of braden van oliebolletjes tot gehaktballen en van kip tot eend. Menig bewoner giet het afgedankte frituurvet en/of olie door de gootsteen of de toiletpot. Via die wegen komt het vet in het riool terecht waar het vet stolt. Daar veroorzaakt de stolling

op zijn beurt verstoppingen wat tot gevolg heeft dat het rioolwater uw woning instroomt.

Bovendien veroorzaakt het vet verstoppingen bij de zuiveringsinstallatie wat weer onderhoudskosten met zich meebrengt. Rotterdammers gebruiken jaarlijks 4,4 kilogram frituurvet dat absoluut niet in het riool mag belanden, maar wel in uw auto. De Buurtkrant legt uit hoe dat kan...

Retourette

Laat uw afgedankte frituurvet (én zonnebloemolie) afkoelen en giet dat terug in de plastic fles waarin u het gekocht heeft. Als de fles vol is kunt u deze inleveren bij een van de 53 inleverpunten in onze gemeente. Het dichtstbijzijnde inleverpunt voor het Oude Westen bevindt zich bij Retourette aan de Nieuwe Binnenweg 284 (dagelijks open van 08:00 uur tot 21:00 uur). Ook olie waarin fetakaas of tomaten worden bewaard mogen ingeleverd worden. Op deze manier verzamelt de gemeente al 13 miljoen kilo vet. Hetgeen goed is voor 10 miljoen liter biodiesel waar 200.000 auto's per jaar op rijden. Restjes vet in de pan kunt u overigens simpelweg met keukenpapier verwijderen en in de prullenbak gooien. Daarnaast horen vochtige doekjes en andere producten bedoeld voor de persoonlijke hygiëne niet doorgespoeld te worden, gooi deze producten dan ook in de vuilnisbak. Kijk voor meer informatie op: retourette.nl of frituurvetrecyclehet.nl

Bedrijven en verenigingen

Ook bedrijven en verenigingen kunnen zich aanmelden als verzamelpunt voor frituurvet en bakolie. Zij ontvangen dan gratis een gele container met een inhoud van 240 liter. Als de container vol is wordt hij opgehaald en vervangen door een lege container. Voor de inhoud van de volle container krijgt de beheerder een vergoeding. Kijk voor meer informatie op: rotterdam.nl/wonen-leven/vet

Pareltje van de wijk

Koud

Daar zit ik dan, met J. op een bank in het park. Het is koud, ik heb hem uitgenodigd ergens koffie te drinken, maar hij wil niet. Zijn zus maakt zich zorgen over hem, maar zij woont ver weg: “Kan jij eens met hem praten?”, vroeg ze aan de telefoon: “Mijn broer zwerft, hij is in de war. En het wordt winter. Misschien kan je hem overtuigen dat hij hulp moet zoeken, of in ieder geval moet hij

naar de opvang.” Ze gaf me zijn 06-nummer. Nog niet zo lang geleden had ik een gesprek met Petra van de Aktiegroep over de toename van verwarde personen in de wijk. Zou hij daartussen lopen? Hij is een sympathieke jonge man, en hij vindt het wel gezellig dat zijn zus mij op hem afgestuurd heeft. Hij heeft alleen maar een huis nodig, zegt hij, of een kamer. Dat

is het enige probleem, er is verder niets aan de hand. Als hij een huis heeft, heeft hij een startpunt. Onderdak lijkt mij ook prioriteit en ik denk met hem mee. Maar hoe langer ik met hem praat, hoe meer ik denk dat psychische hulp ook nodig is. Dat is hij niet met me eens. In zijn verhalen is hij slachtoffer van de systeemwereld: overheid, politie, leger des heils, makelaars, centraal onthaal, ze zitten hem dwars en behandelen hem niet rechtvaardig. Hij heeft een heel eigen logica, die ik niet

altijd kan volgen. Anderhalf uur zitten we daar; hij is best goed gezelschap, maar ik kom geen stap dichterbij mijn missie: hem in de opvang krijgen. “Hij moet inzicht in zijn ziekte krijgen, maar dat gebeurt zelden vanzelf,” zegt een psychiater. “Hij moet een gevaar zijn voor zichzelf of een ander, wij kunnen hem niet zomaar oppakken,” zegt de politie. Ik kijk hem na als hij het park uitloopt. Vannacht slaapt hij weer buiten, dat zou toch niet

moeten... maar ik kan niets doen. Ik denk aan zijn zus en hoop dat het vannacht niet gaat regenen of vriezen.

Katinka Broos

Leefsituatie ouderen met een migratieachtergrond

Spirit 55+, de seniorenorganisatie van het Centrum, heeft op 7 november het concept-rapport gepresenteerd van bureau Maroned over de leefsituatie van oudere bewoners met een migratieachtergrond, in dit geval Marokkaanse en Turkse bewoners. Het onderzoek is uitgevoerd in de Adrianabuurt. Door veel op straat te zijn en een tijdelijke werkplek in de buurt te nemen, hebben zij contact kunnen leggen met 85 bewoners. Voornamelijk mensen die door het welzijnswerk -bijvoorbeeld door de 75plus huisbezoeken- tot nu toe niet bereikt waren. Wat zijn opvallende bevindingen en wat zijn de conclusies en aanbevelingen?

Belangrijke bevindingen

- Bijna iedereen heeft een onvolledige AOW en aanvullende bijstand. Men moet leven van weinig geld en is daardoor afhankelijk van de kinderen. Dit geldt voor alle mensen die minder dan 50 jaar in Nederland wonen als ze met pensioen gaan.
- Doordat ze de Nederlandse taal onvoldoende spreken, is de afstand tot regelgeving en aanbod van voorzieningen groot. Een voorbeeld: Sommige vrouwen kunnen bijvoorbeeld niet pinnen. Als hun man overlijdt, zijn hun kinderen de oplossing voor alle problemen.
- Men heeft op jongere leeftijd diabetes en hart- en vaatziekten, hierdoor neemt dementie sneller toe. De diagnose wordt later gesteld en zo kan deze ziekte verder voortwoekeren. De professionele hulp komt later en daardoor ook de indicatie. De groepsnorm is dat men de ouders niet ‘opbergt’. Omdat kinderen verspreid wonen, komt de zorg vaak op een enkeling neer. Soms gaan

- kleinkinderen bij de grootouder wonen.
- De woning is niet meer geschikt, nagenoeg niemand van de 85 geïnterviewden woont op de begane grond. Er zijn bewoners die al twee jaar niet buiten komen. Ook zijn maar 8 personen ingeschreven bij Woonnet Rijnmond. Men weet niet hoe je aan een geschikte woning komt en men is bang dat de huur van een nieuwe woning te hoog is. Men is gehecht aan het Oude Westen vanwege de goedkope winkels, de huisarts, kinderen die in de buurt wonen. Men wil zeker niet verder wonen dan de Schie.
- Het zorgen voor een zieke partner is al vroeg begonnen, vaak is men al zorgafhankelijk vanaf 50 jaar. Men is niet op de hoogte van hulpmiddelen om die zorg goed te kunnen doen of om specialistische zorg in te huren. Wanneer dit wel gebeurt, dan wil men zorg van een organisatie die begrijpt welke culturele gebruiken er gerespecteerd moeten worden.

Hoe nu verder?

Het rapport besluit met conclusies en aanbevelingen. Er moet bijvoorbeeld goede voorlichting gegeven worden in de eigen taal over de huisvestingsmogelijkheden; te beginnen met het inschrijven bij Woonnet. De druk op de schaarse sociale huurwoningen neemt echter toe. Daarom zal er met de Woningcorporatie en gemeente gekeken moeten worden naar specifieke oplossingen voor deze doelgroep, die vaak de helft van het jaar in het thuisland woont. Als het lukt om deze ouderen aan een passende woning te helpen, komen er grote woningen vrij voor gezinnen. Hoe de zorg geregeld wordt, is een kwestie die een hele familie betreft, houdt familiebe raad en niet alleen met de oudere zelf.

Maroned heeft samen met WMO Radar fondsen aangeschreven om een project in drie buurten in het Centrum op te zetten, waarin sleutelfiguren samen met welzijnswerkers op pad gaan om met deze ouderen te praten. Zodra hier nieuws over is, berichten we dat in de Buurtkrant.

Tijdens de ouderenbijeenkomst op 7 november ontving Joop Roijers de Erasmusspeld.

Klus&Werk Cool - Oude Westen
Keerstmarkt
met mooie (supergoedkope) spulletjes en lekkere hapjes
Maandag 10 en dinsdag 11 december van 10.00-16.00 uur
Schietbaanstraat 33/35, 3014 ZW Rotterdam 010-4367042
WWW.PAMEIJER.NL

Uitnodiging
Zaterdag 8 december, 18.00 – 22.00 uur
Diner voor vrijwilligers van het Oude Westen
Programma met bingo, muziek en dansen
Entree: € 5
Zaterdag 15 december, 18.00 – 22.00 uur
Kerstdiner
Programma met bingo, muziek en dansen
Entree: € 5
Locatie: Wijkplein, Gaffelstraat 1
Inloop: 17.30 uur.
Organisatie: Krachtvrouwen Oude Westen
Aanmelden:
krachtvrouwen@hotmail.com, 06 86075004

Krijgt Drugs in Kleur een nieuw jasje?
Vijftien jaar brachten de schouwgroepen van Drugs in Kleur de drugsoverlast in de wijk in kaart en zorgden daarmee voor een gerichte aanpak. En dat hielp. Omdat deelname terugloopt, gaat men zoeken naar een mogelijke andere manier om controle te houden. De buurtkrant sprak met volhouder Theo van Sprundel.

“De oorsprong van Drugs in kleur’ lag in het verschil van mening tussen politie en bewoners over de mate van drugs-overlast. Er moest iets gebeuren om duidelijk te maken waar die overlast uit bestond en wat er aan gedaan kon worden. Eén tot anderhalf jaar van te voren zijn Woonstad, Aktiegroep, Deelgemeente, wijkpolitie, stadsmarinier en adviseurs Willem Littel en André Kegge begonnen met het uitwerken van een observatie-registratiesysteem, geënt op een dergelijk systeem op het gebied van schoon en heel. Daardoor kon middels schouwen de drugsoverlast goed in kaart gebracht worden. De gevonden ‘stille getuigen’, bijvoorbeeld een zakje wiet (groen) of een zakje (rood) waar harddrugs zoals cocaïne in gezeten had, kregen in het systeem een kleur. Vandaar Drugs in Kleur. De politie wist dan waar ze extra moesten patrouilleren.”

Wat hebben jullie bereikt?
“Vanaf het begin werd er veel gedeald op de West Kruiskade/Middellandstraat. Portieken waar veel gedeald en zelfs in geslapen werd, werden dichtgezet door Woonstad, die ook deel uitmaakte van het project en meeliep in de schouwen. Openbare binnenterreinen werden opgeruimd en verbeterd waardoor de overlast afnam. Kortom de drugsoverlast is in kaart gebracht en aangepakt. Ook is de straathandel veranderd en daardoor de overlast beperkt.”

Terugloop van deelname
We schouwden in het begin in zes groepen. Dat is inmiddels tot drie teruggebracht. De politie loopt door reorganisatie en capaciteitsproblemen bijna nooit meer mee, er zijn nog maar vier wijkagenten over van de acht. De laatste tijd lopen de medewerkers van Woonstad wel weer mee. Stadstoezicht en Gebiedscommissie lopen nog maar een enkele keer. Hierdoor loopt ook de animo van bewoners terug. Onze eigen schouwgroep bestaat nog maar uit twee bewoners. In december is er nog een laatste schouw en een vergadering. Samen met Gemeente en Woonstad moeten we bekijken hoe we de controle op de eventuele overlast houden, zodat het niet zo uit de hand loopt als vijftien jaar geleden, want dan zijn we terug bij af. “

er Herenplaats Galerie Atelier Herenplaats

ecember 17.00 uur - Opening: 14 december 17.00 uur - Opening: 14 dec

ken - Presentatie grafische druktechnieken - Presentatie grafische dru

s - Grafiek op Herenplaats -

ember 2018 t/m 1 februari 2019 - 14 december 2018 t/m

bijzonder geschenk - Een persoonlijk en bijzonder geschenk - Een persoonlij

Schietbaanstraat 1, Rotterdam 010-214 11 08 atelier@herenplaats.nl

In Memoriam Eddy Elsdijk

Op 8 november overleed de dichter Eddy Elsdijk, op de dag dat voor en met hem een afscheidsfeest zou gegeven worden met gedichten, muziek, drank en veel vrienden en bekenden. Dat feest is zonder hem doorgegaan. Eddy was mede-oprichter van Woutertje Pieterse, de enige poëziewinkel die Rotterdam ooit gehad heeft. Hij woonde tientallen jaren aan het Gerrit Sterkmanplein. Over zijn observaties door het raam schreef hij het mooie, licht-melancholieke en humoristische gedicht Terzijde. Dat was twintig jaar geleden. Uit een recente voordracht voor Oude Westen tv blijkt dat het gedicht de tijd glansrijk heeft doorstaan en waarschijnlijk nog meer bij hem paste. Te zien en te horen op www.oudewesten.tv.

Expositie
LOS van
Femke
Gerestein
in Art
Space

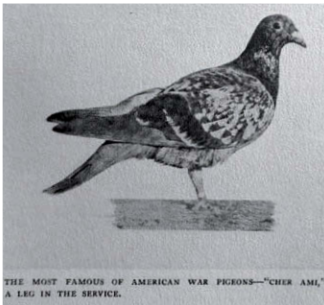
Een terugkerend element in het werk van Femke Gerestein is haar lichaam. Tijdens het werkproces wrijft zij zichzelf in met grafietpoeder en werpt ze zich op het papier op de vloer van haar atelier. Daarna werkt zij verder op en met de beelden die voortkomen uit de kortstondige klap van haar lichaam op het papier. Een vervolg hierop is werk over het vallen, en speciaal over het kortstondige moment voorafgaand aan de landing: het ogenblik dat haar lichaam van de grond LOS is. De foto's die zij tijdens talloze valsessies heeft gemaakt, vormen de basis voor tekeningen waar zij maanden aan doorwerkt.

In Art Space Rotterdam hangen grafiettekeningen op verschillende formaten uit verschillende periodes.

Art Space Rotterdam
Schietbaanstraat 12 te Rotterdam
www.artspacerotterdam.nl
Openingstijden: donderdag t/m zaterdag van 12:00 tot 17:00 uur

De expositie LOS van Femke Gerestein, die georganiseerd wordt in samenwerking met Galerie Taal, zal te zien zijn tot 6 januari 2019.

Oorlogsheld Cher Ami
en andere dode dieren met een verhaal

De herdenkingsplechtigheden voor het einde van de Eerste Wereldoorlog (1914-1918) zijn afgelopen. De menselijke slachtoffers en helden zijn herdacht. Zo niet de dieren, alhoewel zij ook slachtoffer en held werden in die strijd. Een beroemd dier in die oorlog is Cher Ami, een postduif die het Croix de Guerre ontving voor het afleveren van 12 belangrijke berichten op het slagveld van Verdun in Frankrijk. Haar laatste heldendaad was op 3 oktober 1918. Vijfhonderd man van de 77e divisie van het Amerikaanse leger raakte geïsoleerd en verloor het contact met de rest. Ze waren ingesloten in een vallei, zonder eten en munitie, en werden ook nog eens bestookt door eigen vuur. Nadat twee postduiven door de Duitsers waren doodgeschoten was Cher Ami de laatste kans om een bericht over te brengen. Deze duif werd eveneens aangeschoten maar wist toch de eigen linies te bereiken, waardoor 194 overlevenden konden worden gered. De duif was toen aan één oog blind, door de borst geschoten en één poot moest

worden geamputeerd. De duif is uiteindelijk in 1919 in de Verenigde Staten aan haar verwondingen overleden. Ze werd opgezet en staat nog steeds in het Nationaal Museum of American History van het Smithsonian Institute in Washington.

Rotterdams Natuurhistorisch Museum
Voor beroemde dieren hoeven we niet helemaal naar Washington. Het Rotterdams Natuurhistorisch Museum heeft een vaste collectie 'Dode-

Ook in het museum: een Tweede Kamermuis, de meeuw die in botsing kwam met een traumahelikopter, de (misschien wel) Laatste Schaamluis en het legendarische slachtoffer van de homoseksuele necrofolie bij de wilde eend. Twee recente aanwinsten zijn de verslikvis: een pantsermeerval die operatief uit de keel van een 28-jarige man werd gevist nadat de onfortuinlijke aquariumvis - opzettelijk - levend was ingeslikt, en de CERN-marter, een marter die in november 2016 de CERN-deeltjesver-

Dieren-met-een-verhaal'. Hier geen helden, maar geconserveerde voorbeelden die laten zien hoe en waar mens en dier met elkaar in botsing komen en wat de dramatische gevolgen voor beide partijen kunnen zijn. Zoals de Dominomus die werd doodgeschoten omdat zij 23.000 dominostenen omgooide, een klein deel van de ruim 4 miljoen die klaarstonden om het wereldrecord dominovallen te verbeteren.

sneller lamlegde. En zo zijn er meer bijzondere exemplaren, verzameld door museumdirecteur Kees Moeliker.
Het Natuurhistorische Museum staat in het Museumpark, naast de Kunsthal. Vlak bij dus. Openingstijden: alle dagen (behalve maandag) van 11.00 tot 17.00 uur. Toegang: €7,- voor volwassenen, €3,50 voor kinderen t/m 15 jaar, 65+ers, studenten en CJP houders. Gratis voor kinderen t/m 4 jaar, Rotterdampas en Museumpas.

uit de kunst **Bloedbroeders** regie Saban Ol door Theater Rast

Soms ontstijgt de schoonheid van de realiteit de kunst. Bloedbroeders is zo'n verhaal. Het is een autobiografisch verhaal van de Armeense Absioghom en de Turkse Mehmet. Tijdens een klopjacht op een Armeens dorp in 1915 in Turkije ontsnapt een klein kind van zes jaar aan de dood. Hij wordt door een Armeense priester in het huis van een Turks gezin geplaatst, zodat hij veilig is. Absioghom leidt hier een dubbel leven. De jongste zoon Mehmet van het gezin en Absioghom worden echter vrienden, bloedbroeders. Het oog van het hart kijkt niet naar afkomst, religie en haat. De vader van het gezin komt na jaren te overlijden. Zijn oudste zoon is niet zo gesteld op Absioghom en wil hem aangeven. Er rest de bloedbroeders, die inmiddels 14 jaar zijn, niets anders dan samen te vluchten.

De regisseur Saban Ol heeft een mooie en ontroerende

voorstelling van de zwerftochten van de jongens gemaakt. Totaal blut in Istanbul aangekomen schuilen ze in een kerk. De priester bezorgt hen een vluchtroute naar Griekenland. Nu moet de Turkse Mehmet een dubbelleven leiden en zijn afkomst en religie verloochenen. Hij vraagt of de goden van de moslims en Armeniërs elkaar wel kennen. Wie weet, misschien zijn de goden wel bloedbroeders?

In de boot naar Griekenland ontmoeten ze een Armeense man, die hen in Griekenland een baan en onderdak biedt. Hij helpt hen na een aantal jaren een overtocht te maken naar Frankrijk. Ze zijn in Frankrijk totaal vrij en verkrijgen de nodige documenten door in het Armeense legioen van de Fransen in dienst te gaan. Er overkomt hen een tweede oorlog wanneer ze in dienst gaan tegen de Nazi's, die Frankrijk zijn binnengevallen.

Zoals vriendschap is ook het oorlogsgeweld universeel. De regisseur heeft het verhaal in vertelvorm gezet. Vier acteurs vertellen het levenspad van de jongens. Het is goed gespeeld en hun zang raakt in eenvoud. Geen enkel moment dwaalde ik af van het verhaal. Met Nederlandstalige liederen worden de scènes aan elkaar verweven. Het mooie is dat de meeste rollen door Nederlandse acteurs worden vertolkt en de liederen in Nederlandse taal heel mooi het gevoel van dit verhaal dragen. Wat maakt afkomst en taal uit, denk je dan. Onze verhalen en emoties zijn in de eerste plaats human. Onze verbeelding is in dit geval sterker dan de realiteit.

De twee jongens overleven de oorlog en krijgen een gezin. Hun loyaliteit aan elkaar blijft altijd. Totdat de dood één van hen overvalt. De Armeense Absioghom heeft zijn verhaal doorgegeven aan zijn familie. En via hen is het verhaal in Nederland aangekomen. Verhalen kennen geen grenzen, net zoals de vriendschap en het levenspad van de bloedbroeders.

De voorstelling Bloedbroeders bewerkt door Allard Blom is nu op tournee in Nederland
Serpil Karisli